

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

Peter Lacoere

tegen

Tijd.be

Met een brief van 3 september en een mail van 5 september 2018 dient meester Yves Vandendriessche namens zijn cliënt, de heer Peter Lacoere, een klacht in tegen Tijd.be. Aanleiding is een artikel van 23 mei 2018 onder de titel *Interview. Gents sp.a-schepen: 'Men probeert beeld te creëren dat we sjoemelen'*. Hoofdredacteur Stephanie De Smedt van Tijd.be antwoordt met een brief van 10 september, waarop Yves Vandendriessche repliceert met een mail van 19 september 2018.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 5 april 2019. Peter Lacoere en zijn advocaat Sam Huysentruyt woonden de hoorzitting bij. Voor Tijd.be was Stephanie De Smedt aanwezig.

DE FEITEN

Het artikel is voor het grootste deel een interview met toenmalig sp.a-schepen Sven Taeldeman van Gent over beschuldigingen van sjoemelpraktijken bij het stadsontwikkelingsbedrijf SoGent. Daar werden algemeen directeur Didier Nachergaele en directeur projecten Peter Lacoere (klager) ontslagen. Ze beschuldigden elkaar van onregelmatigheden bij het toekennen van opdrachten.

De journalist schrijft dat Nachergaele na zijn ontslag van leer trok tegen de cultuur binnen SoGent en daarbij ook schepen Taeldeman aanviel. Die zegt in het interview dat het bestuur van SoGent de klachten over onregelmatigheden heeft geobjectiveerd door ze extern te laten onderzoeken en geprobeerd heeft om het conflict tussen de twee directeurs te ontmijnen. Toen dat niet lukte, is beslist om hen te ontslaan.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

KLAGER vindt dat Tijd.be zijn naam niet had mogen noemen. Hij is geen publiek figuur, bekleedt geen politiek mandaat en stond niet aan de top van het bedrijf. Hij had een louter administratieve directiefunctie. Als het artikel alleen zijn functie had vermeld, had klager geen klacht ingediend. Maar de vermelding van zijn naam is een schending van zijn privacy. De journalist heeft klager nooit gecontacteerd, maar noemt hem toch met naam en voornaam.

Er is geen enkele reden om de naam van klager permanent op het internet te laten staan. Als zijn naam alleen in de gedrukte krant had gestaan, was er geen probleem geweest. Maar voor het internet verwijst klager naar het recht op vergetelheid. Klager betwist de inhoud van het artikel niet, maar de permanente publicatie van zijn naam staat niet in verhouding tot de schade die dat toebrengt.

Klager zegt dat het artikel hem ongevraagd betreft in een conflict en een moddergevecht tussen de algemeen directeur van SoGent en de bevoegde schepen, waar hij niets mee te maken heeft. Hij had een conflict met zijn algemeen directeur over normen, waarden en integriteit, maar het artikel brengt hem onterecht in verband met gesjoemel bij bouwprojecten.

Klager erkent dat er een strafonderzoek loopt, maar zegt dat hem niets te verwijten valt, wat zal blijken uit het onderzoek. Door zijn naamsvermelding schendt het artikel zijn integriteit en vermoeden van onschuld.

TIJD.BE zegt dat de maatschappelijke relevantie van de problemen bij SoGent zwaarder doorweegt dan het recht op privacy van klager. Daarom was het verantwoord om hem bij naam te noemen.

Klager bekleedt weliswaar geen politieke functie, maar was wel directeur bij een groot, publiek bedrijf. Het artikel gaat over ernstige onregelmatigheden in dat bedrijf, die bleken uit een audit naar de gunning van enkele grote bouwprojecten. De vermoedens van gesjoemel ontstonden naar aanleiding van de ruzie tussen twee directeurs, onder wie klager. De affaire leidde tot hun ontslag en had gevolgen op het hoogste niveau binnen het Gentse stadsbestuur, dat een strafklacht indiende. Het artikel is politiek en maatschappelijk relevant.

Het is ook genuanceerd en bevat geen beschuldigingen die ongegrond zouden zijn. Het vermeldt klager alleen vanwege zijn rol in de besproken feiten: de wederzijdse beschuldigingen die leidden tot twee ontslagen en een onderzoek. Over dat onderzoek zegt de schepen dat er onregelmatigheden waren, maar dat er geen strafrechtelijke fouten vastgesteld zijn. De journalist schrijft nergens dat dit wel het geval zou zijn.

Om al die redenen is het niet disproportioneel om klager bij naam te noemen en was de naamsvermelding verantwoord, net als voor de algemeen directeur. Overigens werden beide namen eerder ook al genoemd in andere media, zodat ze al bekend waren op het moment van publicatie door Tijd.be. Het privéleven van klager staat daarbuiten.

Ten slotte gaat het artikel over erg recente feiten, zodat klager bezwaarlijk kan aanvoeren dat het recht op vergetelheid al van toepassing zou zijn.

BESLISSING

Klager was als directeur verantwoordelijk voor belangrijke bouw dossiers bij SoGent, een autonoom gemeentebedrijf dat werkt met gemeenschapsgeld en volledig in handen is van de stad. Mogelijke malversaties binnen zo'n bedrijf zijn van gewichtig maatschappelijk belang. Tegelijk bekleedde klager als directeur een publieke functie, waarin hij SoGent ook naar buiten uit vertegenwoordigde, en kan hij in het kader van de berichtgeving over SoGent beschouwd worden als een publiek figuur. Daarom is de Raad van oordeel dat het geoorloofd was om de naam van klager te noemen.

Verder is de Raad van oordeel dat het recht op vergetelheid, zoals bepaald in de richtlijn over digitale archieven, niet kan worden ingeroepen, omdat het maatschappelijk belang van het archief en het recht op informatie in dit geval opwegen tegen de vraag van klager om zijn naam te laten verwijderen. Bovendien zijn de feiten recent en loopt het gerechtelijk onderzoek nog.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is ongegrond.

Brussel, 20 juni 2019